

ВИЩІ ОРГАНИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ЯК СУБ'ЄКТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

ПАНОВА О.О.

кандидат юридичних наук, доцент

Харківський національний університет внутрішніх справ

м. Харків, Україна

Повноцінне забезпечення публічної безпеки в Україні не можливо без створення ефективного механізму реалізації повноважень вищих органів державної влади у даній сфері. В даному випадку, запорукою повноцінного виконання функцій державної влади виступає чітка нормативно-правова регламентація їх повноважень, дієвий механізм застосування методів забезпечення публічної безпеки та доброякісне виконання покладених на органи державної влади повноважень.

Слід зазначити, що за характером наявних повноважень, у сфері забезпечення публічної безпеки, державні органи можна поділити на органи загальної компетенції та спеціальні органи у сфері забезпечення публічної безпеки.

Розглядаючи органи державної влади, що наділені загальною компетенцією, слід зазначити, що основною функцією у сфері забезпечення публічної безпеки є визначення державної політики у даній сфері на території України, проте для самих цих суб'єктів компетенція щодо забезпечення публічної безпеки є опосередкованою, то б то виконується під час здійснення основних конституційних обов'язків.

Отже, на нашу думку до кола суб'єктів з загальною компетенцією у сфері забезпечення публічної безпеки в Україні можна віднести вищі органи державної влади, а саме: 1. Верховна Рада України; 2. Президент України; 3. Кабінет Міністрів України, міністерства, відомства; 4. Президент України.

Досліджуючи парламент, як один із суб'єктів забезпечення публічної

безпеки, доречним є думка В. Авер'янова, який зауважує, що Верховна Рада України діє без будь-яких доручень, безпосередньо на підставі Конституції і законів України, в межах власної компетенції щодо будь-яких об'єктів контролю – за виключенням судів та правоохоронних органів при провадженні оперативно-розшукової роботи, досудового слідства, здійснення правосуддя за окремими справами [0, с.365]. Таким чином, визнаючи самостійність та неупередженість даного органу слід зазначити, що як законодавчий органи, Верховна рада має можливість впливати та координувати заходи щодо забезпечення публічної безпеки, виступаючи таким чином гарантом створення нормативно-правового підґрунтя для функціонування даної сфери.

Згідно з Постановою Верховної Ради України «Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної Ради України восьмого скликання» поряд з іншими в Україні діють Комітет Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, до компетенції якого на законодавчому рівні віднесено організація охорони громадського порядку та громадської безпеки [2].

Особливе місце у системі органів державної влади як суб'єктів забезпечення публічної безпеки в Україні посідає Президент України. Адже, за Конституцією України Президент України є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, додержання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина [3]. Особливого статусу Президент України набуває у зв'язку з тим, що він не віднесений до жодної з гілок влади.

Так, до компетенції Президента віднесено: призначає позачергові вибори до Верховної Ради України; припиняє повноваження Верховної Ради України; очолює Раду національної безпеки і оборони України; приймає у разі необхідності рішення про введення в Україні або в окремих її місцевостях надзвичайного стану; підписує закони, прийняті Верховною Радою України, тощо [3].

Щодо Кабінету Міністрів України, то його діяльність спрямовується на забезпечення інтересів Українського народу шляхом виконання Конституції та

законів України, актів Президента України, а також Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України, вирішення питань державного управління у сфері економіки та фінансів, соціальної політики, праці та зайнятості, охорони здоров'я, освіти, науки, культури, спорту, туризму, охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, природокористування, правової політики, законності, забезпечення прав і свобод людини та громадянина, запобігання і протидії корупції, розв'язання інших завдань внутрішньої і зовнішньої політики, цивільного захисту, національної безпеки та обороноздатності [4].

Кабінет Міністрів України в межах свої повноважень вживає заходів щодо захисту прав і свобод, гідності, життя і здоров'я людини та громадянина від протиправних посягань, охорони власності та громадського порядку, забезпечення пожежної безпеки, боротьби із злочинністю, запобігання і протидії корупції [4]. Таким чином, на законодавчому рівні закріплено обов'язок даного органу щодо вчинення активних ді у сфері забезпечення публічної безпеки.

Підсумовуючи вище викладене, слід зазначити, що наведені суб'єкти загальної компетенції у сфері забезпечення публічної безпеки в Україні, мають ряд спільних рис, а саме:

- спільна мета діяльності, то б то формування державної політики у сфері забезпечення публічної безпеки в Україні;
- вони є елементом системи забезпечення публічної безпеки;
- маючи самостійність у прийнятті рішень, відчувають постійний громадський контроль та нагляд інших гілок влади, з можливістю втручання та узурпування частки повноважень;
- є одночасно органами вищої державної влади.

Використана література:

1. Адміністративне право України. Академічний курс: Підруч.: У 2-х т./ за ред В.Б. Авер'янов. Київ: Видавництво „Юридична думка”, 2004. Том 1. Загальна частина. 584 с
2. Про перелік, кількісний склад і предмети відання комітетів Верховної

Ради України восьмого скликання: Постанова ВРУ від 04.12.2014 № 22-VIII.
Відомості Верховної Ради. 2015. № 1. ст.10

3. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР.
Відомості Верховної Ради України. 1996. N 30. ст. 141

4. Про Кабінет міністрів України: Закон України від 27.02.2014 № 794-VII.
Відомості Верховної Ради. 2014. № 13. ст.222

5. Про Національну поліцію: Закон України від 02.07.2015 № 580-VIII.
Відомості Верховної Ради, 2015, № 40-41, ст.379